

NEDELJA, 9.12., 2. adventna nedelja

7:00: živi in + farani

+ Jakob JUTERŠEK, žena Marta, starši Jemej, Terezija MAČEK in sin Branko

9:00: + Angela, obl., in Izidor BELEJ

+ Vinko, Angela KNEZ in rodbina

10:30: + Franc MASTNAK, obl., starši in sorodniki

15:00: Vera in luč

Sveti adventni čas in Devica Marija

Sveti adventni čas zaobsega štiri adventne nedelje, ki s štirimi prižganimi svečami na adventnem vencu ponazarjajo celotno zgodovino človeštva: stvarjenje, greh, odrešenje in poslednje reči (smrt, sodba, nebesa ali pekel). Tudi liturgična barva mašnih oblačil je vijolična, saj izraža resnost, preudarnost in odgovornost. Prav tako nam te drže poudarja Božja beseda. Adventni čas od prve adventne nedelje do 15. decembra ima v duhovni vsebini pričakovanje Jezusovega ponovnega prihoda na svet, kot molimo v nicejsko-carigrajski veroizpovedi: In bo spet prišel v slavi soditi žive in mrtve in njegovemu kraljestvu ne bo konca.

V tem času obhajamo slovesni praznik Marijinega brezmadežnega spočetja, Brezmadežne, ki nam spregovori o Marijini popolni odprtosti za Boga in Njegov odrešenijski načrt: izbrana je za mater Božjemu Sinu, zato v moči smrti in vstajenja Božjega Sina že vnaprej obvarovana vsakega madeža izvirmega greha in vsakega greha; je napolnjena in prežeta z Bogom, zato je polna milosti.

V laški nadžupniji bomo tudi letos posebej povezani z Marijo, saj bo obiskovala naše domove in družine. Z njo želimo odpreti srca in življenja Gospodu; domača ognjišča narediti čuteča, okrepiti pripadnost drug drugemu, Gospodu in njej. Želimo si, da bi naša bivališča postajala prostori molitve, molka. Marijin kip, ki bo romal od družine do družine, je samo zunanje znamenje, da sprejemamo Marijo in z njo njene drže ponižnosti, preprostosti, darovanja, miline in veselja.

Zazrti smo v pričakovanje spominjanja in slovesnega praznovanja človeškega rojstva Božjega Sina, našega Odrešenika Jezusa Kristusa. Božič praznujemo, v podoživljanje trenutka, ko se je nevidni Bog razkril v majhnem Novorojencu. Po Njem je Bog vstopil v človeško zgodovino, zato ta nikoli ni samo človeška, temveč tudi Božja. PM

Maše v prihodnjem tednu

NEDELJA, 2.12., 1. adventna nedelja

7:00: živi in + farani

9:00: + Adolfin KRIŽNIK, 20. obl., KRIŽNIK, KRPIČin BERGLEZ

+ Angela GUČEK, 3. obl., Franc, 21. obl., sin Franci ter za zdravje

10:30: + Dolfi MIKŠE

+ Stane ROPRET

PONEDELJEK, 3.12., sv. Frančišek Ksaver, duh., red

7:30: + Anika VODIŠEK

v zahvalo za uslišane želje

+ Matjaž MASTNAK

TOREK, 4.12., sv. Barbara, mučenka

18:00: + Adolf in Ana ŠANCA

+ Anton KOČAR, 8. dan

+ Rozalija ŠKORJA

SREDA, 5.12., sv. Saba (Sava), opat, pušč., miklavževanje

18:00: + Avguštin ŽIKOVŠEK

+ Amalija OJSTERŠEK

+ Marta PUSAR

ČETRTEK, 6.12., sv. Nikolaj (Miklavž), škof

18:00: + Antonija LUBEJ in Cilka

+ Štefanija OJSTERŠEK

PETEK, 7.12., sv. Ambrozij (Ambrož), škof, c. uč.

7:30: + Anton GLUŠIČ

18:00: + Janez in Frančiška DEŽELAK

+ Janez in Marija KLEZIN, obl.

SOBOTA, 8.12., Brezmadežno spočetje sv. Device Marije

7:00: + Terezija ZORKO

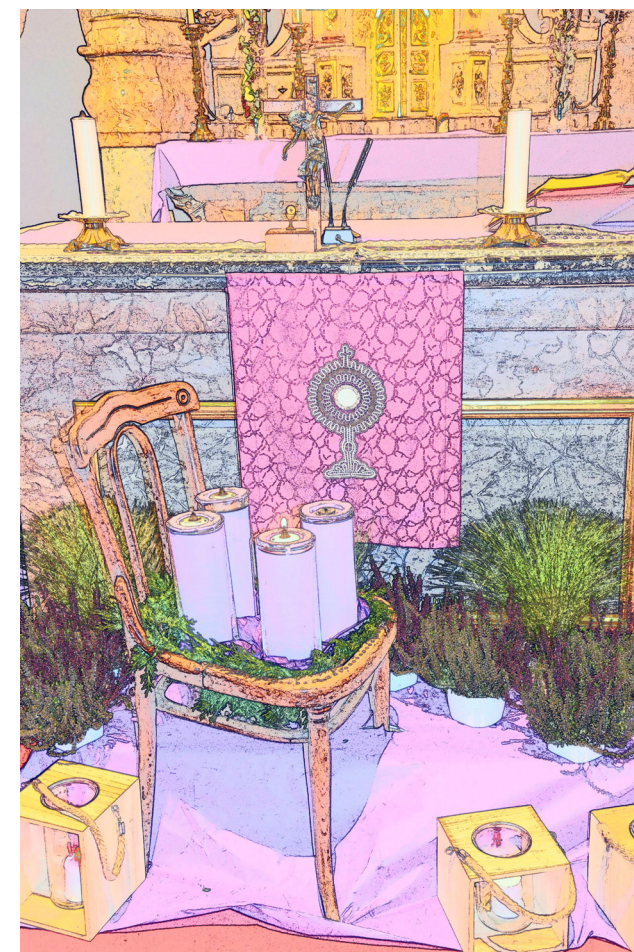
10:30: **Marija Gradec:** + Antonija, Janez KOLŠEK, Hajni FRECE, Dragica in Martin SEVŠEK

18:00: + Karl VIDALI, 6. obl., in sorodniki

+ Janez DOLAR, 8. dan

**MARTINOVA
LILIJA**

02. december 2018, leto 10, št.:41

Advent pomeni pričakovanje Odrešenika, vsaka sveča kar celo stoletje intenzivnih pričakovanj obljube napovedi prerokov. Ta obrabljeni, stari stol pred oltarjem na nek način ponazarja vse tiste dolge čakajoče trenutke. Morda spominja koga tudi na ljubečo vdanost starejših, ki so z rožnim vencem v roki, na jesen življenja, čas uporabljali za molitev.

V letošnjem adventu izpraznjenega škofovskega sedeža v celjski škofiji nas vabi tudi k molitvi za novega škofa.

PRAZNIKI

V prihajajočih dneh se že prižigajo praznične luči. Vsakdanja naglica in urniki nam brišejo sled do naših bližnjih, do stiska toplih rok, do resnične sprejetosti. Alenka Rebula in Josipa Prebeg sta v knjigi **Pristno praznični** razmišljali, da »besedo prazniki lahko čutimo kot praznino, ki čaka na naše odločitve. Prazniki se lahko napolnijo s tem, kar je vedno bilo v navadi ali kar hoče kdo drug, lahko pa so prostor za ustvarjanje časa po naši meri. Prazniki so prazni dokler jih ne napolnimo z živo vsebino. Ne morejo zaživeti sami od sebe, ker tako piše na koledarju.

Skozi naše praznike lahko steče tok življenja in s seboj prinese pomladne vode iz odtajanega ledenika vsakdanje čustvene ujetosti.

Gotovo ste kdaj videli kaj zelo lepega in vzkliknili (ali neslišno dahnili): »O, kako lepo!« To je utrinek čiste prazničnosti. To iskati, to najti, to ljubiti, temu se predati ... nas spremeni v sijoča bitja. Včasih občutek traja le za hip, a ostane v nas kot zvezda, ki se prižge in ne ugasne več. In naše nebo je vedno bolj polno zvezd in ostaja tam, da se lahko spet in spet ozremo vanj. Ko

SEBE, da bomo deležni pristne prazničnosti.

(PT)

srečamo človeka, ki nas prevzame in navdihuje s tem, kar stori (to je lahko beseda, gib, izraz, ali podobno); ko nas pritegnejo barva, vonj, slika, glasba – je to ponujena prazničnost.«

Postanimo sami **LUČ**, v teh prazničnih dneh, **DAR** za bližnjega s svojo ljubeznijo, potrpežljivostjo, prijazno besedo. Ustavimo čas okrog nas in nevihto svojih misli, in **DARUJMO**

MIR

Advent je čas, ko veselo pričakujemo Gospodov prihod in simbolično, vsako nedeljo, prižigamo svečke na adventnem venčku. Z vsako prižgano svečko več smo bližje rojstvu našega Odrešenika, ki je sklenil, da Ga čakamo 4 dolge tedne.

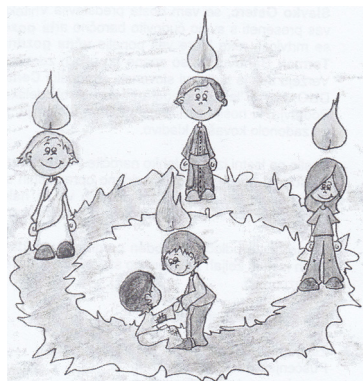
Kakšen izziv, preizkušnja za sodobnega človeka, ki je vse bolj navajen, v udobju tehnologije, da si do cilja samo en klik vstran. Čakanja ne maramo, ne v trgovini, ne pri zdravniku... saj se nam vedno znova mudi in podvrženi smo ponavljajoči frazi: »nimam časa«, ki je izražena na ustih otroka ali starca, zaposlenega ali brezposelnega ali upokojenca.

In v tem vrtincu vsakdana, ko se nam ponuja priložnost za rast, nova spoznanja, doživetja, občutja in znanstva, ko je tehnologija, znanost na vrhuncu ter razum v nenehnih presežkih, se v naših prsih razrašča ne**MIR**.

Vztrajno ga poskušamo u**MIR**iti, a nam uide iz vajeti razuma. Razrašča se v naše misli, besede in dejanja, vse dokler ne naravnamo svoj kompas srca na zvezdo severnico, na Njega, ki je pot, resnica in življenje.

Neka pesem pravi: »**MIR** vam dajem in zapuščam božji dar z neba. Božji Sin nam **MIR** prinaša, objemimo ga.«

Objemimo Jezusa v molitvi in čuječnosti, kot pravi evangelij prve adventne nedelje: »Zato čujte in vsak čas molite, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.« (Lk, 21,36)

kot kadar koli, potrebni pristne človeške bližine.

(PK)

Prižgimo prvo svečo na adventnem venčku, naj nas osvetli njen plamen. Naj bo to dolgo adventno čakanje priložnost za spreobrnjenje, da se soočimo s tistim, kar je v nas skrito. Naj bodo naša srca zibelka Njegove ljubezni in oaza **MIR**u, ki ga bomo z iskrenostjo širili med ljudi, ki so bolj

Pismo sv. Miklavžu

Tudi letos se veselim tvojega obiska. V sebi še vedno nosim žive spomine na predvečere tvojih skrivnostnih prihodov, ko si prinašal darove. Pridne si nagradil, poredne pa prepustil svojim spremljevalcem, parkeljnom. Zimska noč je postala prijazna, polna topline, pa čeprav se je v košari skrivalo le skromno darilo in so zunaj rožljale verige. Del skromnosti so bila tudi rdeča jabolka in orehi, v opomin pa tanka šiba. Veljal si za prijaznega pomočnika ljudem v stiski, šolarjem in študentom, mornarjem in splavarjem. V teh zimskih večerih smo otroci spoznali moč molitve. Še tako tiha molitev je pregnala kosmate prikazni.

Vznemirjenja v mladih letih je pokvaril poskus ljudi, ki so me prepričevali, da ne obstajaš. Da si samo maska, za katero stoji navaden človek. Pustila sem jim, da so uničili otroka v meni. Otroka, ki se zna veseliti tako majhnih stvari, kot so orehi in čokolada.

Verjamem pa, da boš letos spet prišel. Prosim, prinesi mi več veselja in manj zagrenjenosti. Prinesi mi poguma in moči in volje za vsakdanje napore, potrpežljivosti in spoštovanja. Prinesi mi kakšno sporočilo človeka, da me ima rad, ker je to tako lahko pozabiti. In prinesi mi tudi čokolado, fige, morda tudi kak mehek šal, da ne bom pozabila, da me tudi v mrazu obdajata dobrota in lepota. In prinesi mi česa preveč, da bom znala dajati tistim, ki imajo premalo.

Dragi, sv. Miklavž, tole pismo te bo čakalo tudi na mojem oknu. Obišči najprej tiste, ki imajo mnogo premalo ljubezni, kruha in miru. Pojdi najprej k tistim brez doma in brez družbe, veseli te bodo. Potem pa pridi tudi do mene in se ustavi za trenutek, samo toliko, da bom spet vedela, da me imaš rad.

(TT)

Moj Gospod in moj Bog,
vzemi mi vse, kar me ovira na poti k tebi.

Moj Gospod in moj Bog,
daj mi vse, kar mi pomaga na poti k tebi.

Moj Gospod in moj Bog,
o, vzemi me meni in me daj sebi v popolno last.

(sv. Nikolaj Flüe, mistik in puščavnik)